অধ্যায় ৯ নৱকান্ত বৰুৱাঃ জীৱন আৰু কৃতি

অধ্যায় গাঁথনি

৯.১ উদ্দেশ্য

৯.২ পৰিচয়

৯.৩ নৱকান্ত বৰুৱাৰ জীৱন

৯.৪ নৱকান্ত বৰুৱাৰ সাহিত্য কৃতি

৯.৫ নৱকান্ত বৰুৱাৰ উপন্যাসৰ সাধাৰণ বৈশিষ্ট্য

৯.৬ অধ্যায়টিৰ পৰা আমি কি শিকিলোঁ

৯.৭ অধিক জানিবলৈ

৯.৮ অগ্রগতি নিৰীক্ষণ

৯.৯ আৰ্হি প্রশ্ন

৯.১ উদ্দেশ্য

এই অধ্যায়টি অধ্যয়ন কৰি আপুনি—

- নৱকান্ত বৰুৱাৰ জীৱন আৰু কর্মৰাজিৰ বিষয়ে জানিব পাৰিব।
- কবি, ঔপন্যাসিক, শিশুসাহিত্যিক, সমালোচক আৰু সম্পাদক হিচাপে তেওঁৰ অৱদান মূল্যায়ন কৰিব পাৰিব।
- নৱকান্ত বৰুৱাৰ সাহিত্যসৃষ্টিৰ বিভিন্ন দিশ সম্পর্কে অৱগত হ'ব।
- তেওঁৰ উপন্যাসসমূহৰ বিষয়বস্তু আৰু শিল্পবৈশিষ্ট্য বুজি পাব।
- অসমীয়া উপন্যাস সাহিত্যত নৱকান্ত বৰুৱাৰ স্থান নিৰূপণ কৰিব পাৰিব।

৯.২ পৰিচয়

ইয়াৰ আগৰ অধ্যায়ত আপুনি *জীৱনৰ বাটত* উপন্যাসখনৰ সমাজচেতনা আৰু সমাজ-জীৱনৰ চিত্র সম্পর্কে অধ্যয়ন কৰিলে। সেই আলোচনাই অসমীয়া উপন্যাসৰ বিষয়বৈচিত্র্য সম্পর্কে আপোনাৰ ধাৰণা বিস্তৃত কৰিছে।

এই অধ্যায়ত আধুনিক অসমীয়া সাহিত্যৰ বিশিষ্ট সাহিত্যিক নৱকান্ত বৰুৱাৰ জীৱন আৰু সাহিত্যকৃতিৰ বিষয়ে আলোচনা কৰা হ'ব। লগতে ঔপন্যাসিক হিচাপে তেওঁৰ স্থান আৰু উপন্যাসসমূহৰ সাধাৰণ বৈশিষ্ট্য সম্পর্কেও আলোকপাত কৰা হ'ব।

আধুনিক অসমীয়া সাহিত্যৰ ইতিহাসত নৱকান্ত বৰুৱা এক উজ্জ্বল আৰু বহুমুখী প্রতিভাৰ নাম। তেওঁ একাধাৰে কবি, ঔপন্যাসিক, গীতিকাৰ, শিশুসাহিত্যিক, সাহিত্য-সমালোচক, অনুবাদক আৰু সম্পাদক। অসমীয়া সাহিত্যৰ বিভিন্ন শাখাত তেওঁৰ সৃষ্টিশীল অৱদানে তেওঁক বিংশ শতিকাৰ অন্যতম শ্রেষ্ঠ সাহিত্যিক হিচাপে প্রতিষ্ঠা কৰিছে।

যদিও নৰকান্ত বৰুৱা মূলতঃ কবি হিচাপেই অধিক খ্যাতি লাভ কৰিছিল, তথাপি উপন্যাস সাহিত্যতো তেওঁৰ অৱদান বিশেষভাৱে উল্লেখযোগ্য। তেওঁৰ উপন্যাসসমূহত ইতিহাস, সমাজ, সংস্কৃতি, আঞ্চলিক জীৱন, মানৱ-মনস্তত্ত্ব আৰু আধুনিক চেতনাৰ এক সৃষ্টিশীল সমন্বয় দেখা যায়। বিশেষকৈ *ককাদেউতাৰ হাড়* উপন্যাসে তেওঁক এজন শক্তিশালী ঔপন্যাসিক হিচাপে প্ৰতিষ্ঠা দান কৰে। এই উপন্যাসখনৰ বাবে তেওঁ ১৯৭৫ চনত সাহিত্য অকাডেমি বঁটা লাভ কৰিছিল।

নৰকান্ত বৰুৱাৰ সাহিত্যজীৱন কেৱল বহুমুখী নহয়, ই অসমীয়া সাহিত্যৰ আধুনিক ৰূপ গঠনৰ এক গুৰুত্বপূৰ্ণ অধ্যায়। তেওঁৰ সাহিত্যত একে সময়তে বাস্তৱবোধ, কল্পনাশক্তি, ইতিহাসচেতনা আৰু মানৱীয় অনুভূতিৰ অপূৰ্ব সমন্বয় দেখা যায়। এই অধ্যায়ত তেওঁৰ জীৱন, সাহিত্যকৃতি আৰু উপন্যাসসমূহৰ সাধাৰণ বৈশিষ্ট্যৰ বিষয়ে আলোচনা কৰা হ'ব।

৯.৩ নৰকান্ত বৰুৱাৰ জীৱন

জন্ম, শিক্ষা আৰু কৰ্মজীৱন

নৰকান্ত বৰুৱাৰ জন্ম ১৯২৬ চনত নগাঁও জিলাত। শৈশৱৰ পৰাই তেওঁ সাহিত্য, সংগীত আৰু জ্ঞানচৰ্চাৰ প্ৰতি গভীৰ আগ্ৰহী আছিল। অসমৰ গ্ৰাম্য সাংস্কৃতিক পৰিৱেশে তেওঁৰ মানসিক গঠনত বিশেষ ভূমিকা পালন কৰিছিল। পৰৱৰ্তী সময়ত এই অভিজ্ঞতাই তেওঁৰ সাহিত্যসৃষ্টিত গভীৰ প্ৰভাৱ পেলায়।

তেওঁ নগাঁও চৰকাৰী এম.ভি. হাইস্কুলৰ পৰা ১৯৪১ চনত মেট্ৰিক পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হয়। তাৰ পিছত শান্তিনিকেতনত অধ্যয়ন কৰি ১৯৪৩ চনত আই.এ. আৰু ১৯৪৭ চনত ইংৰাজী বিষয়ত অনাৰ্ছসহ বি.এ. ডিগ্ৰী লাভ কৰে। উচ্চ শিক্ষাৰ বাবে তেওঁ আলিগড় মুছলিম বিশ্ববিদ্যালয়লৈ যায় আৰু ১৯৫৩ চনত ইংৰাজী বিষয়ত এম.এ. ডিগ্ৰী অৰ্জন কৰে। তেওঁৰ এই শিক্ষাজীৱনে ভাৰতীয় আৰু পাশ্চাত্য সাহিত্যৰ সৈতে গভীৰ পৰিচয় ঘটায়।

কৰ্মজীৱনৰ আৰম্ভণিতে তেওঁ উত্তৰ প্ৰদেশৰ শিকোহাবাদস্থিত এ.কে. কলেজত শিক্ষকতা কৰে। পিছত যোৰহাটৰ জগন্নাথ বৰুৱা কলেজ আৰু কটন কলেজত অধ্যাপকৰূপে কাৰ্যনিৰ্বাহ কৰে। কটন কলেজৰ উপাধ্যক্ষ হিচাপে তেওঁ কৰ্মজীৱনৰ সামৰণি মাৰে। শিক্ষকতা আৰু সাহিত্যচৰ্চা সমান্তৰালভাৱে চলাই নিয়া নৰকান্ত বৰুৱাৰ মৃত্যু ২০০২ চনৰ ১৪ জুলাইত গুৱাহাটীত হয়।

সাহিত্যিক ব্যক্তিত্ব

নৰকান্ত বৰুৱাৰ সাহিত্যিক জীৱনৰ আৰম্ভণি কবিতাৰ মাধ্যমেৰে। বিংশ শতিকাৰ চল্লিশৰ দশকৰ শেষভাগত তেওঁ আধুনিক কবি হিচাপে আত্মপ্ৰকাশ কৰে। আধুনিকতা, ব্যক্তিচেতনা, নগৰজীৱনৰ অভিজ্ঞতা, অস্তিত্ববোধ আৰু মানৱীয় অনুভৱৰ প্ৰকাশ তেওঁৰ কবিতাৰ উল্লেখযোগ্য বৈশিষ্ট্য। অসমীয়া আধুনিক কবিতাৰ ধাৰাত তেওঁ এক নতুন দিশ উন্মোচন কৰিছিল।

কবিতাৰ লগতে তেওঁ উপন্যাস, শিশুসাহিত্য, সমালোচনা সাহিত্য আৰু অনুবাদ সাহিত্যতো সমান দক্ষতা দেখুৱাইছে। সাহিত্যৰ বিভিন্ন শাখাত সফলভাৱে বিচৰণ কৰাৰ ফলত তেওঁ অসমীয়া

সাহিত্যৰ এক বহুমাত্রিক ব্যক্তিত্ব হিচাপে পৰিগণিত হয়। তেওঁৰ সৃষ্টিশীলতাৰ পৰিসৰ অত্যন্ত বিস্তৃত আৰু বৈচিত্র্যপূর্ণ।

নৰকান্ত বৰুৱাৰ সাহিত্যচিন্তাত একে সময়তে পৰম্পৰা আৰু আধুনিকতাৰ সংলাপ দেখা যায়। ইতিহাস, সমাজ, ধর্ম, বিজ্ঞান, সংস্কৃতি আৰু মানুহৰ অন্তর্জগত তেওঁৰ সাহিত্যৰ মুখ্য অনুষংগ। সেয়েহে তেওঁৰ সাহিত্যক কেৱল সৃজনশীল ৰচনা হিচাপে নহয়, এক গভীৰ মননশীল সাহিত্যধাৰা হিচাপেও মূল্যায়ন কৰা হয়।

কবি, সমালোচক, অনুবাদক আৰু সম্পাদক হিচাপে নৰকান্ত বৰুৱা

কবি হিচাপে নৰকান্ত বৰুৱাৰ অৱদান বিশেষভাৱে স্মৰণীয়। তেওঁৰ উল্লেখযোগ্য কাব্যগ্রন্থসমূহৰ ভিতৰত *হে অৰণ্য হে মহানগৰ, এটি দুটি এঘাৰটি তৰা, যতি আৰু কেইটিমান স্কেচ, মোৰ আৰু পৃথিৰী, সম্রাট, মনৰ খবৰ* আৰু *বাৰণ* বিশেষভাৱে উল্লেখযোগ্য। এই কাব্যসমূহে অসমীয়া আধুনিক কবিতাৰ ভঁৰাল সমৃদ্ধ কৰিছে।

সমালোচক হিচাপেও তেওঁ গুৰুত্বপূর্ণ অৱদান আগবঢ়াইছে। *অসমীয়া ছন্দশিল্পৰ ভূমিকা* আৰু *কবিতাৰ দেহ-বিচাৰ* অসমীয়া সাহিত্য সমালোচনাৰ উল্লেখযোগ্য গ্রন্থ। সাহিত্যৰ তাত্ত্বিক আলোচনা আৰু কাব্যৰূপ বিশ্লেষণৰ ক্ষেত্রত এই গ্রন্থসমূহৰ বিশেষ মূল্য আছে।

ইয়াৰ উপৰিও তেওঁ অনুবাদক আৰু সম্পাদক হিচাপেও সুপৰিচিত। শিশু আলোচনী *জোনবাই*ৰ প্রথম সম্পাদক হিচাপে তেওঁ শিশু সাহিত্যৰ বিকাশত বিশেষ ভূমিকা গ্রহণ কৰিছিল। গীতিকাৰ হিচাপেও তেওঁ বহু জনপ্রিয় গীত ৰচনা কৰি অসমীয়া সাংস্কৃতিক জীৱন সমৃদ্ধ কৰিছিল।

৯.৪ নৰকান্ত বৰুৱাৰ সাহিত্য কৃতি

কবিতা

নৰকান্ত বৰুৱা মূলতঃ কবি হিচাপেই সাহিত্যজগতত খ্যাতি অর্জন কৰিছিল। তেওঁৰ কবিতাত আধুনিক জীৱনৰ জটিলতা, নিঃসঙ্গতা, মানৱীয় সংকট আৰু ব্যক্তিচেতনা সুন্দৰভাৱে প্রকাশ পাইছে। তেওঁ অসমীয়া কবিতাক নতুন ভাষা, নতুন ৰূপ আৰু নতুন চিন্তাৰে সমৃদ্ধ কৰিছিল।

তেওঁৰ *হে অৰণ্য হে মহানগৰ* কাব্যগ্রন্থত নগৰ সভ্যতাৰ অভিজ্ঞতা আৰু আধুনিক মানুহৰ মানসিক অৱস্থা প্রকাশ পাইছে। আনহাতে *মোৰ আৰু পৃথিৰী* আদি কাব্যগ্রন্থত ব্যক্তি আৰু বিশ্বজীৱনৰ সম্পর্ক নতুন ৰূপত ব্যাখ্যা কৰা হৈছে।

আধুনিক অসমীয়া কবিতাৰ বিকাশত নৰকান্ত বৰুৱাৰ অৱদান অপৰিসীম। তেওঁৰ কবিতাত একে সময়তে সৌন্দর্যবোধ, বৌদ্ধিকতা আৰু মানবিক সংবেদনশীলতাৰ সমন্বয় দেখা যায়। এই কাৰণেই তেওঁ আধুনিক অসমীয়া কবিতাৰ অন্যতম প্রধান কণ্ঠস্বৰ হিচাপে স্বীকৃত।

উপন্যাস সাহিত্য

নৱকান্ত বৰুৱাই ১৯৫২ চনত *কপিলীপৰীয়া সাধু* উপন্যাসৰ মাধ্যমেৰে ঔপন্যাসিক হিচাপে আত্মপ্ৰকাশ কৰে। ইয়াৰ পিছত *ককাদেউতাৰ হাড়, গড়মা কুঁৱৰী, মানুহ আটাইবোৰ দ্বীপ, অ-পদাৰ্থ* আৰু *পটাচাৰা* আদি উপন্যাস ৰচনা কৰি অসমীয়া উপন্যাস সাহিত্যত এক স্বকীয় স্থান দখল কৰে।

তেওঁৰ উপন্যাসসমূহ বিষয়বস্তু আৰু শিল্পকৌশল উভয় দিশৰ পৰা বৈচিত্ৰ্যপূৰ্ণ। ইতিহাস, আঞ্চলিক জীৱন, বৌদ্ধ চিন্তা, সমাজবাস্তৱতা আৰু বিজ্ঞানমনস্ক চিন্তাধাৰা বিভিন্ন উপন্যাসত বিভিন্ন ৰূপত প্ৰকাশ পাইছে। সেয়েহে তেওঁৰ প্ৰতিখন উপন্যাসৰ নিজস্ব স্বৰূপ আছে।

বিশেষকৈ *ককাদেউতাৰ হাড়* উপন্যাসে অসমীয়া ঐতিহাসিক উপন্যাস সাহিত্যত এক উল্লেখযোগ্য স্থান অধিকাৰ কৰিছে। সাহিত্য অকাডেমি বঁটা লাভ কৰা এই উপন্যাসখনে নৱকান্ত বৰুৱাক এজন শক্তিশালী ঔপন্যাসিক হিচাপে প্ৰতিষ্ঠা দান কৰে।

অগ্ৰগতি নিৰীক্ষণ

প্ৰশ্ন নং ১

নৱকান্ত বৰুৱাৰ জীৱন আৰু সাহিত্যিক অৱদান সম্পৰ্কে চমুকৈ আলোচনা কৰক। (১৫০টা শব্দৰ ভিতৰত)

৯.৬ নৱকান্ত বৰুৱাৰ উপন্যাসৰ সাধাৰণ বৈশিষ্ট্য

ইতিহাস চেতনা

নৱকান্ত বৰুৱাৰ উপন্যাসসমূহৰ অন্যতম উল্লেখযোগ্য বৈশিষ্ট্য হৈছে ইতিহাস চেতনা। তেওঁ ইতিহাসক কেৱল অতীতৰ ঘটনা-পুঞ্জ হিচাপে গ্ৰহণ কৰা নাই; বৰং সমাজ আৰু মানুহৰ জীৱন বুজাৰ এক গুৰুত্বপূৰ্ণ মাধ্যম হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰিছে। বিশেষকৈ ককাদেউতাৰ হাড় আৰু গড়মা কুঁৱৰী উপন্যাসত অসমৰ অতীত ইতিহাস, ৰাজনৈতিক পৰিৱৰ্তন আৰু সামাজিক পৰিস্থিতিক শিল্পসম্মতভাৱে ৰূপায়িত কৰা হৈছে।

ঐতিহাসিক উপাদান ব্যৱহাৰ কৰাৰ সময়ত লেখকে তথ্যগত সত্যতা আৰু সাহিত্যিক কল্পনাৰ মাজত এক সুন্দৰ সমন্বয় স্থাপন কৰিছে। ফলত তেওঁৰ উপন্যাসসমূহ কেৱল ইতিহাসৰ পুনৰাবৃত্তি হৈ নাথাকে; বৰং জীৱন্ত সাহিত্যিক সৃষ্টিলৈ ৰূপান্তৰিত হয়। ইতিহাসৰ মাজেৰে তেওঁ সমসাময়িক সমাজকো বুজিবলৈ চেষ্টা কৰিছে।

এই ইতিহাস চেতনাই তেওঁৰ উপন্যাসসমূহক গভীৰতা প্ৰদান কৰাৰ লগতে অসমীয়া ঐতিহাসিক উপন্যাসৰ ধাৰাকো সমৃদ্ধ কৰিছে। অতীত আৰু বৰ্তমানৰ মাজত সম্পৰ্ক স্থাপন কৰাৰ ক্ষেত্ৰত তেওঁ বিশেষ কৃতিত্বৰ পৰিচয় দিছে।

আঞ্চলিক জীৱনৰ ৰূপায়ণ

নৱকান্ত বৰুৱাৰ উপন্যাসসমূহত অসমৰ আঞ্চলিক জীৱনৰ এক বাস্তৱ আৰু জীৱন্ত চিত্ৰ অংকিত হৈছে। কপিলীপৰীয়া সাধুৰ দৰে উপন্যাসত কপিলী উপত্যকাৰ জনজীৱন, লোকসংস্কৃতি,

সামাজিক সম্পর্ক আৰু প্ৰাকৃতিক পৰিৱেশৰ সুন্দৰ ৰূপায়ণ দেখা যায়। স্থানীয় জীৱনৰ এই অন্তৰংগ চিত্ৰণে তেওঁৰ সাহিত্যিক স্বকীয়তা প্ৰদান কৰিছে।

আঞ্চলিক জীৱনৰ বৰ্ণনাৰ ক্ষেত্ৰত তেওঁ কেৱল বাহ্যিক পৰিৱেশৰ চিত্ৰণ কৰা নাই; বৰং সেই অঞ্চলৰ মানুহৰ চিন্তা-চেতনা, বিশ্বাস, আচাৰ-অনুষ্ঠান আৰু জীৱনবোধকো উপস্থাপন কৰিছে। ফলত উপন্যাসসমূহত অঞ্চল বিশেষৰ এক পূৰ্ণাংগ ছবি পোৱা যায়।

এই আঞ্চলিকতাই তেওঁৰ সাহিত্যিক মাটিৰ ওচৰলৈ লৈ আহিছে। অসমৰ জনজীৱনৰ সৈতে গভীৰ সম্পৰ্ক থকাৰ বাবে তেওঁৰ উপন্যাসসমূহ পাঠকৰ ওচৰত অধিক বিশ্বাসযোগ্য আৰু হৃদয়গ্ৰাহী হৈ উঠিছে।

সমাজ-সচেতনতা

নৰকান্ত বৰুৱাৰ সাহিত্য সমাজ-সচেতনতাৰে সমৃদ্ধ। তেওঁৰ উপন্যাসসমূহত সমাজৰ বিভিন্ন সমস্যা, বৈষম্য, সংঘাত আৰু পৰিৱৰ্তনৰ বিষয়সমূহ প্ৰতিফলিত হৈছে। তেওঁ মানুহৰ জীৱনক সমাজৰ পৰা পৃথকভাৱে চোৱা নাই; বৰং সামাজিক বাস্তৱতাৰ মাজতেই মানৱ জীৱনৰ অৰ্থ অনুসন্ধান কৰিছে।

তেওঁৰ উপন্যাসসমূহত ক্ষমতাৰ সংঘাত, সামাজিক শোষণ, মূল্যবোধৰ সংকট, পৰম্পৰা আৰু আধুনিকতাৰ দ্বন্দ্ব আদি বিষয়বস্তুৰ উপস্থিতি লক্ষ্য কৰা যায়। এই বিষয়সমূহৰ মাজেৰে তেওঁ সমাজৰ অন্তৰ্লীন বাস্তৱতাক উদ্ঘাটন কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছে।

সমাজ-সচেতন দৃষ্টিভংগীৰ ফলত তেওঁৰ উপন্যাসসমূহ কেৱল বিনোদনমূলক সাহিত্য হৈ নাথাকে; বৰং সমাজ-জীৱনৰ এক গভীৰ দলিল হিচাপে পৰিগণিত হয়। এই বৈশিষ্ট্যই তেওঁক সমসাময়িক ঔপন্যাসিকসকলৰ মাজত স্বতন্ত্ৰ স্থান প্ৰদান কৰিছে।

মানৱীয় সংঘাত আৰু মনস্তত্ত্ব

নৰকান্ত বৰুৱাৰ উপন্যাসত মানুহৰ অন্তৰ্জগত আৰু মানসিক সংঘাতৰ সূক্ষ্ম বিশ্লেষণ দেখা যায়। তেওঁৰ চৰিত্ৰসমূহ কেৱল বাহ্যিক ঘটনাৰ দ্বাৰা পৰিচালিত নহয়; তেওঁলোকৰ চিন্তা, অনুভূতি, আশা, ভয় আৰু দ্বিধাই কাহিনীৰ গতি নিৰ্ধাৰণ কৰে।

বিশেষকৈ মানুহ আটাইবোৰ দ্বীপ আদি উপন্যাসত মানুহৰ নিঃসঙ্গতা, বিচ্ছিন্নতা আৰু মানসিক সংকটৰ গভীৰ ৰূপায়ণ দেখা যায়। চৰিত্ৰসমূহৰ মনোজগতৰ বিশ্লেষণৰ ক্ষেত্ৰত লেখকে বিশেষ সংবেদনশীলতা আৰু শিল্পদক্ষতাৰ পৰিচয় দিছে।

এই মনস্তাত্ত্বিক গভীৰতাই তেওঁৰ উপন্যাসসমূহক অধিক জীৱন্ত আৰু বাস্তৱধৰ্মী কৰি তুলিছে। মানুহৰ অন্তৰ্লীন সত্য অনুসন্ধানৰ প্ৰচেষ্টাই তেওঁৰ সাহিত্যৰ এক গুৰুত্বপূৰ্ণ বৈশিষ্ট্য।

ভাষা আৰু বৰ্ণনাভংগী

নৰকান্ত বৰুৱাৰ ভাষা সাহিত্যিক, প্ৰাঞ্জল আৰু ব্যঞ্জনাপূৰ্ণ। তেওঁ বিষয়বস্তু আৰু পৰিস্থিতি অনুসৰি ভাষাৰ সফল ব্যৱহাৰ কৰিছে। তেওঁৰ ভাষাত একে সময়তে কাব্যিকতা আৰু গদ্যৰ স্বাভাৱিকতা দেখা যায়। এই ভাষাশৈলীয়ে উপন্যাসসমূহক নান্দনিক সৌন্দৰ্য প্ৰদান কৰিছে।

বর্ণনাভংগীৰ ক্ষেত্রতো তেওঁ যথেষ্ট সচেতন। ইতিহাস, সমাজ আৰু ব্যক্তিজীৱনৰ বিভিন্ন স্তৰক একে কাহিনীৰ মাজত সফলভাৱে সংযুক্ত কৰাৰ দক্ষতা তেওঁৰ আছে। কাহিনী, সংলাপ আৰু বর্ণনাৰ মাজত তেওঁ সুন্দৰ সমন্বয় স্থাপন কৰিছে।

ভাষাৰ এই শিল্পসচেতন ব্যৱহাৰে তেওঁৰ উপন্যাসসমূহক সাহিত্যিক মর্যাদা প্রদান কৰিছে। ফলত তেওঁৰ উপন্যাস পঢ়োঁতে পাঠকে একে সময়তে জ্ঞান আৰু নান্দনিক আনন্দ লাভ কৰে।

কল্পনা আৰু বাস্তৱৰ সমন্বয়

নৱকান্ত বৰুৱাৰ উপন্যাসত কল্পনা আৰু বাস্তৱৰ এক সার্থক সমন্বয় দেখা যায়। তেওঁ বাস্তৱ জীৱনৰ ঘটনা, ইতিহাস আৰু সমাজক উপন্যাসৰ ভিত্তি হিচাপে গ্রহণ কৰিছে, কিন্তু সেই বাস্তৱতাক সাহিত্যিক কল্পনাৰ স্পর্শেৰে অধিক শিল্পসম্মত ৰূপ দিছে।

বিশেষকৈ ককাদেউতাৰ হাড় উপন্যাসত এই বৈশিষ্ট্য স্পষ্টভাৱে লক্ষ্য কৰা যায়। ঐতিহাসিক তথ্যৰ সৈতে কল্পনাপ্রসূত চৰিত্র আৰু ঘটনাৰ সমন্বয়ে উপন্যাসখনক এক পূর্ণাংগ শিল্পকৃতি হিচাপে গঢ়ি তুলিছে।

এই কল্পনা আৰু বাস্তৱৰ সমন্বয়েই তেওঁৰ উপন্যাসসমূহক একাধাৰে তথ্যসমৃদ্ধ আৰু শিল্পসফল কৰি তুলিছে। ইয়াৰ ফলত তেওঁৰ সাহিত্যত ইতিহাস, সমাজ আৰু মানৱজীৱন এক নতুন ৰূপত আত্মপ্রকাশ কৰিছে।

W অগ্রগতি নিৰীক্ষণ

প্রশ্ন নং ২

নৱকান্ত বৰুৱাৰ উপন্যাসসমূহৰ সাধাৰণ বৈশিষ্ট্যসমূহ আলোচনা কৰক। (১৫০টা শব্দৰ ভিতৰত)

২৯.৭ অধ্যায়টিৰ পৰা আমি কি শিকিলোঁ

- নৱকান্ত বৰুৱা আধুনিক অসমীয়া সাহিত্যৰ অন্যতম শ্রেষ্ঠ আৰু বহুমুখী সাহিত্যিক।
- তেওঁ একাধাৰে কবি, ঔপন্যাসিক, শিশুসাহিত্যিক, সমালোচক, অনুবাদক, সম্পাদক আৰু গীতিকাৰ।
- শান্তিনিকেতন আৰু আলিগড় মুছলিম বিশ্ববিদ্যালয়ত অধ্যয়ন কৰা নৱকান্ত বৰুৱাই শিক্ষকতা পেছাৰ সৈতে জড়িত আছিল।
- হে অৰণ্য হে মহানগৰ, মোৰ আৰু পৃথিৱী, সম্রাট আদি তেওঁৰ উল্লেখযোগ্য কাব্যগ্রন্থ।
- কপিলীপৰীয়া সাধু, ককাদেউতাৰ হাড়, গড়মা কুঁৱৰী, মানুহ আটাইবোৰ দ্বীপ, অ-পদার্থ আৰু পটাচাৰা তেওঁৰ উল্লেখযোগ্য উপন্যাস।
- ককাদেউতাৰ হাড় উপন্যাসৰ বাবে তেওঁ সাহিত্য অকাডেমি বঁটা লাভ কৰিছিল।

- ইতিহাস চেতনা, আঞ্চলিক জীৱনৰ ৰূপায়ণ, সমাজ-সচেতনতা, মনস্তাত্ত্বিক বিশ্লেষণ আৰু ভাষাশৈলী তেওঁৰ উপন্যাসৰ উল্লেখযোগ্য বৈশিষ্ট্য।
- কল্পনা আৰু বাস্তৱৰ সার্থক সমন্বয় তেওঁৰ উপন্যাস সাহিত্যৰ এক বিশেষ শক্তি।

৯.৮ অধিক জানিবলৈ

১। কটকী, প্রফুল্ল (১৯৭৯); স্বৰাজোত্তৰ অসমীয়া উপন্যাস সমীক্ষা; গুৱাহাটী : বীণা লাইব্রেৰী।

২। ঠাকুৰ, নগেন (সম্পা.) (২০০০); এশ বছৰৰ অসমীয়া উপন্যাস; গুৱাহাটী : জ্যোতি প্রকাশন।

৩। দাস, শোণিত বিজয় আৰু বায়ন, মুনিন (সম্পা.) (২০০৬); কথা বৰেণ্য ১০০; গুৱাহাটী : কথা প্রকাশ।

৪। নেওগ, মহেশ্বৰ (১৯৬৪); অসমীয়া সাহিত্যৰ ৰূপৰেখা; গুৱাহাটী : চন্দ্র প্রকাশ।

৫। বৰগোহাঞি, হোমেন (সম্পা.) (১৯৯৩); অসমীয়া সাহিত্যৰ বুৰঞ্জী (ষষ্ঠ খণ্ড); গুৱাহাটী : আনন্দৰাম বৰুৱা ভাষা, কলা-সংস্কৃতি সংস্থা।

৬। বৰগোহাঞি, হোমেন (সম্পা.) (১৯৬৭); বিংশ শতাব্দীৰ অসমীয়া সাহিত্য; যোৱহাট : অসম সাহিত্য সভা।

৭। ভৱালী, শৈলেন (১৯৯৩); উপন্যাস বিচাৰ আৰু বিশ্লেষণ; গুৱাহাটী : চন্দ্র প্রকাশ।

৮। ভৱালী, শৈলেন (১৯৯৬); অসমীয়া ঐতিহাসিক উপন্যাস; গুৱাহাটী : চন্দ্র প্রকাশ।

৯। শর্মা, সত্যেন্দ্রনাথ (১৯৯৭); অসমীয়া উপন্যাসৰ ভূমিকা; গুৱাহাটী : সৌমাৰ প্রকাশ।

১০। শর্মা, সত্যেন্দ্রনাথ (২০০৭); অসমীয়া উপন্যাসৰ গতিধাৰা; গুৱাহাটী : সৌমাৰ প্রকাশ।

১১। শর্মা, সত্যেন্দ্রনাথ (২০০৯); অসমীয়া সাহিত্যৰ সমীক্ষাত্মক ইতিবৃত্ত; গুৱাহাটী : সৌমাৰ প্রকাশ।

১২। শর্মা, গোবিন্দ প্রসাদ (১৯৯৫); উপন্যাস আৰু অসমীয়া উপন্যাস; গুৱাহাটী : ষ্টুডেণ্টছ ষ্ট'ৰছ।

৯.৯ অগ্রগতিৰ খতিয়ান (কেৱল ৰূপৰেখা)

১ নং প্রশ্নৰ উত্তৰ

জন্ম আৰু শিক্ষা... ...কর্মজীৱন... ...কবি হিচাপে অৱদান... ...ঔপন্যাসিক হিচাপে অৱদান... ...শিশুসাহিত্য আৰু সমালোচনা সাহিত্য... ...সাহিত্য অকাডেমি বঁটা... ...সামগ্রিক মূল্যায়ন।

২ নং প্রশ্নৰ উত্তৰ

ইতিহাস চেতনা... ...আঞ্চলিক জীৱনৰ ৰূপায়ণ... ...সমাজ-সচেতনতা... ...মানৱীয় সংঘাত আৰু মনস্তত্ত্ব... ...ভাষা আৰু বর্ণনাভংগী... ...কল্পনা আৰু বাস্তৱৰ সমন্বয়... ...সামগ্রিক আলোচনা।

(এই প্রশ্নসমূহৰ উত্তৰ লিখোঁতে এই অধ্যায়ৰ সমগ্ৰ পাঠৰ লগতে নৰকান্ত বৰুৱাৰ সাহিত্যকৃতি সম্পৰ্কীয় আলোচনা ভালদৰে অধ্যয়ন কৰিলে অধিক ফলপ্ৰসূ হ'ব।)

৯.১০ আৰ্হি প্ৰশ্ন

প্ৰশ্ন ১ : নৰকান্ত বৰুৱাৰ জীৱন আৰু সাহিত্যিক অৱদান আলোচনা কৰক।

প্ৰশ্ন ২ : ঔপন্যাসিক হিচাপে নৰকান্ত বৰুৱাৰ স্থান নিৰূপণ কৰক।

প্ৰশ্ন ৩ : নৰকান্ত বৰুৱাৰ উপন্যাসসমূহৰ সাধাৰণ বৈশিষ্ট্যসমূহ আলোচনা কৰক।

প্ৰশ্ন ৪ : নৰকান্ত বৰুৱাৰ সাহিত্যত ইতিহাস চেতনাৰ প্ৰকাশ বিচাৰ কৰক।

প্ৰশ্ন ৫ : নৰকান্ত বৰুৱাৰ উপন্যাসত আঞ্চলিক জীৱনৰ ৰূপায়ণ সম্পৰ্কে আলোচনা কৰক।

প্ৰশ্ন ৬ : ককাদেউতাৰ হাড় উপন্যাসৰ সাহিত্যিক গুৰুত্ব আলোচনা কৰক।

প্ৰশ্ন ৭ : নৰকান্ত বৰুৱাৰ কবি আৰু ঔপন্যাসিক সত্তাৰ তুলনামূলক মূল্যায়ন আগবঢ়াওক।

প্ৰশ্ন ৮ : চমুটোকা লিখক—

(ক) কপিলীপৰীয়া সাধু

(খ) গড়মা কুঁৱৰী

(গ) মানুহ আটাইবোৰ দ্বীপ

(ঘ) অ-পদাৰ্থ

(ঙ) অসমীয়া ছন্দশিল্পৰ ভূমিকা